

מעמק הכל. בהעלת, שבא מעד עליון של עמק (של סתום) הכל שגורא מחשבה. והפל דבר אחד. ואז פנשת ישראל מתרבת, וברכות נמצאות בכל העולמות. רבי יצחק פתח, כתוב (מלכים-א) בנה בניתי בית זבול לך מכון לשכתר עולם. בית זבל, בית זבול ודי. כשנקורי ביריה כל גני ספלוף ושולות בהם, אז נקרא בית זבול. ורקיע אחד יש שנקרוא זבול, שהרי זה נמצא לקפל ברכות ולסדר הכל, וזה נקרא בית זבול.

בא ראה, כתוב (דברים ל) ולזבולן אמר שמח זבולן בআত্ম וישכר באלה. מלמד שהשתפטו לאחד. זה יוצא ווריך קרב, וזה יושב ועובד בתורה, וזה נתן חלק זהה. וזה נתן חלק זהה. בחלק זבולון הים, וכונסת ישראל נקרוות שם בנרת. וכך ראי, משות שתקלה זו יוצאה שם, ופרשוה, שהרי למטה כמו של מעלה. ים בנרת למעלה - בנרת למטה, תכלת למעלה - תכלת למטה, והכל במקומות אחד. ועל זה ירש זבולון, לאחת לעזרך קרב. ומהין לנו שפה זה ? שפותם (שם) עמים הר יקראו שם יזבחו ובחייך. זבחיך צדק בודאי. מה הטעם ? כי שפע ימים יינקו. וישכר חלקו בתורה, ונוטן לזבולון חלק של התורה בודאי. ועל זה השפטפו לאחד, להתרברך זבולון מיששכר, שברפת התורה היא ברפת הכל.

רבי אבא אמר, ירשת התורה בודאי פה היא, ודרגה ששית זו נתנית שבר (ששת אותה נתנית שבר) תורה, ומורישה לה לכונסת ישראל, מורייש הלבן לתקלת. יהוא, אחסין חוורא לתקלת. ועל דא תכלת ללבן,

דכלא נפקי, בהעלת דאתי מסתרא עלאה,
(בראשית כ"א א') **דעמייקא** (ס"א דסתרא) **דכלא, דאקרי מחשבה.** וככלא חד מלא, וכדין כנסת ישראלי אתברכא, וברכאנ אשפוחי בכלחו עלמין. רבי יצחק פתח, כתיב (מלים א ח) בנה בניתי בית זבל לך מכון לשכתר עולם. בית זבל, בית זבל ודי, بد אתפרקדו בידה, כל גני מלפא, ושלטה בהו. כדין אקרי בית זבול. ורקיע חד אית דאקרי זבול, דהא דא אשפה לקבלא ברכאנ, ולסדרא כלא, והאי אקרי בית זבול.

חא חזי, כתיב (דברים לו) **ולזבולן אמר שמח זבולן בআত্ম וিশכר באלה.**, מלמד **דאשתתפו בחד.** דא נפיק ואכח קרבא, ודי **יתיב ולעוי באורייתא.** ודי יהיב חולקא לדא, ודי יהיב חולקא לדא. בחולקיה דזבולון ימיא, וכונסת ישראלי אקרי ים בנרת. והכי אתחזוי, בגין דהא תכלת נפיק מטהן, ואוקמיה, דהא לתפא כגונא דלעילא, ים בנרת לעילא, ים בנרת למפה. תכלת לעילא, תכלת למפה, וככלא באחר חד.

יעל דא ירית זבולון, למיפיק לאגחא קרבא, ומלאן דהכி הוא. דכתיב, (דברים לו) **עמים הר יקראו שם יזבחו זבחיך צדק.** זבחיך צדק ודי. מי טעם. כי שפע ימים יינקו. וישכר חולקיה באורייתא, יהיב לזבולון חולקא דאורייתא ודי, ועל דא אשפטפו בחדרא, לאתברכא זבולון מיששכר, דברכנתא דאורייתא, היא ברכתא דכלא.

רבי אבא אמר, אחסנתא דאורייתא ודי כי הוא, ודרגא דא שטיתאה יהיב אגר (ס"א סדר שטיתאה יהיב אגר) אורייתא, ואחסין לה לכונסת יהוא, אחסין חוורא לתקלת. ועל דא תכלת לתקלת.